

Megemlékezés ft. Balogh Elemér sírjánál – 2024.10.27. 15:00

Köszöntés: „De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged. Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéréteben (Zsolt 130,4-5).” Ámen.

Kezdő ének: 151. dicséret: „Uram, Isten siess minket megsegíteni...”

Textus: Dániel próféta könyve 3. rész 17-18. versei: *„Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó, király! De ha nem tenné is, tudd meg, ó, király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranszobor előtt, amelyet felállítottál!”*

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, tisztelt emlékező testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Dánielt és társait a tüzes kemencébe vetik. Hitükért és meggyőződésükért. Ellenállnak. A színarany társadalomban vannak olyanok, akik az ellenállást választják. Eljut a hírük egészen a királyhoz. Nem hajlandók leborulni. Nem akarnak az aranszobor előtt térdre borulni. Pedig milyen egyszerű lenne. Nem kerül semmibe. A három ifjú nem hivalkodik és dacol. A három ifjú nem akar nyíltan ujjat húzni Nabukadnecarral. Ők csak feltűnés nélkül kerültek a hajbókolást. De, amikor már rosszakaróik lecsaptak, akkor már elkerülhetetlen volt az összeütközés. Ekkor hangzik el a páratlan méltósággal és halálmegvető bátorsággal Dániel válasza. Egyszer ugyanis színt kell vallani. A hitet nem lehet takargatni, hanem meg kell vallani. Sőt, itt már cselekedetekkel kell megadni a választ. A királynak meg kell tudnia, hogy az Úr az Isten. (ld. Zsolt 77,13) Isten nem csak királyi álmokat fejt meg, hanem gyermekeit megőrzi és megoltalmazza. *„Meg van az ideje a hallgatásnak és meg van az ideje a beszédnek (Préd 3,7).”*

Bölcsességre van szükségünk, hogy tudjuk, hogy mikor melyiknek van éppen az ideje. Mulasztást követ el az, aki nem szól vagy épp nem tanult meg hallgatni. Dániel így beszél az Úrról: Istenünk! „Ő miénk, övéi mi (RÉ 395. dicséret 1. verse).” Hitmegerősítő kapcsolat az Úrral való közösség, amiről bizonytságot kell tenni. Hitmegelő kapcsolat az Úrral való közösség, amiről vallani kell az emberek

előtt. (ld. Mt 10,32-33) Bizonyosságtevés idejét éljük és bizony sokszor bezárkózunk a templom falai közé. Egyoldalú szövetségen nyugszik az életünk. *„Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, aki Jézus Krisztus (IKor 3,10).” Győzelem a világ fölött a mi hitünk. Ki győzi le a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia.” (Ijn 5,4-5)* Isten ki tud minket szabadítani. Isten meg tud bennünket menteni. Kell nekünk nagyobb bizonyíték, mint az Ő egyszülött Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus áldozatos szolgálata? Nabukadneccar király előtt hárman tanúskodnak Istenük nagyságáról. Hinni és megvallani, hogy Isten nagyobb a mi szívünknel. (ld. Ijn 3,20) Hinni és megvallani, hogy az Úr erőteljesebb minden hatalomnál. Hinni és megvallani, hogy nincs olyan nehézség, amelyből az Úr ne tudna kihozni. Jeremiás próféta ugyanezt hirdette: *„Ó, Uram, Uram! Nagy hatalmaddal és kinyújtott karoddal te alkottad meg az eget és a földet; neked semmi sem lehetetlen (Jer 32,17)!”* Zakariás próféta ugyanezt hirdette: *„Ezt mondja a Seregek Ura: Bár lehetetlennek tartja a megmaradt nép, hogy ez így legyen abban az időben, az én számomra ez mégsem lehetetlen – így szól a Seregek Ura (Zak 8,6).”* De a vérrel verejtékezett és a Gecsemáné kertben szenvedett Messiás is erről vallott: *„Abbá, Atyám! Minden lehetséges neked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te (Mk 14,36).”* Van nekünk olyan Istenünk, aki meg tud szabadítani a földi királyok kezéből? Van nekünk olyan hitünk, hogy nem adjuk meg magunkat akkor, amikor színt kell vallani? Balogh Elemér püspök jó barátságot ápolt Tomaš Garigue Masaryk, köztársasági elnökkel, több alkalommal meglátogatta nagytapolcsányi nyári rezidenciájában, de egyházáért minden hivatalban síkra szállt, tanítóiért és lelkészeiért hajlandó volt kérni Isten nevében. Nem árthat nekünk senki, mert Isten harcol értünk, de ha nem tenné is, mert az ő akarata kifürkészhetetlen, tanácsa örökkévaló, nem emberektől függünk, éppen ezért nem borulunk le az aranyszobor előtt. Isten dicsősége a legfontosabb. Az Úr nevének a felmagasztalása a mi kincsünk. Nem ők harcolnak, nem ők

cselekednek, hanem rábízzák életüket a felséges Istenre. Mindenük, életük, sorsuk Istentől függ, ó, király. Tisztelet tanúsítanak a földi királlyal szemben, de imádatuk és hódolatuk csak az egyedüli Úr. Egyedül csak neki jár ki az, és ez oszthatatlan. Reménységük sziklaszilárd, hitük megalapozott, de ha nem tenné is, ha nem segítene is, az sem számít, mert ők nem tudják, mi a jó nekik, és egyedül övé a bölcsesség, a dicsőség és a hatalom mindenben. Hogy mi vár ránk, nem tudjuk, hogy mi lesz a sorsa a keresztyéneknek Európában, ahol már kisebbségben vannak, bizonytalan, de az biztos, hogy aki tettekben mérhető, embereket segítő és társak mellett kiálló, közösségekért harcoló, hitüket megvalló ifjúkra van szükségünk, akárhol éljenek a nagyvilágban akár messze az otthontól is. Hitünket nem lehet eladni, olcsóvá tenni, ne feledjük, hogy drága véren, nem veszendő aranyon vagy ezüstön váltattunk meg. (ld. IPt 1,18-19) Istenünk tetten érhető, áll a keresztnél, de vajon bedőlt-e a te személyes életedbe is Krisztus keresztje, hogy Tőle kapott személyes hitről naponként kész légy számot adni Urad és a világ előtt?, mert *„a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak a megjelenését (Róm 8,19).”* Rajtad a sor. Indulj és magad szolgálatával légy reformátor, igehirdető és bátorszívű hitvalló. Éld meg a személyes hitedet. Ámen.

Imádság: „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent. Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha éniattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljetek és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek (Mt 5,3-12).“

„Erre ő így felelt: De még boldogabbak azok, akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják (Lk 11,28).“

„Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba (Jel 22,14).“

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem (Jn 17,20-21).“ Ámen.

Záró ének: 200. dicséret: 1-4. versei: „Ó, maradj kegyelmeddel...”

Túrmezei Erzsébet

A ködön át, Az éjjen át,
A mélyen át, A lápon át,
Keresi lelkem otthonát.

Én megállnék, Leomlanék,
És botlanék És hullanék
És minden veszve volna rég.

De óv a kéz
És tart a kéz
És áld a kéz,
A drága kéz.
Elveszni lenne így nehéz.

Csüggedni mért?
Remegni mért?
Aggódni mért?
Kérdezni mért?
Ki vele járt, mind célhoz ért.

Magamba' nem,
Erőmbe' nem,
Imámba' sem,
Hitembe' sem,
De Benne bízom teljesen.

Itt a kezem! Fogd a kezem:
Árva kezem, Gyenge kezem!
Tudom, hogy így megérkezem.